Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

θεσιν δὲ τῆς πρὸς αὐτὸν διαγωγῆς τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, ἐν Ἀγγλίᾳ ἔλαχε πλείστων περιποιήσεων, ὅταν ἔφερε νὰ δείξῃ ἐκεῖ τὰ Τρωϊκὰ εὑρήματα, ἐν δὲ Γερμανίᾳ, ὅτε προσέφερεν αὐτά, καὶ διὰ παρασήμου Ταξιαρχῶν ἐτιμήθη, καὶ ἐπίτιμος πολίτης τοῦ Βερολίνου ἀνεγνωρίσθη.

Εἰς Σουηδίαν

Πρὸ πολλοῦ ἔτρεφον τὸν διακαῆ πόθον τοῦ νὰ ἐπανίδω τὴν ἐν Στοκχόλμῃ ἀδελφήν μου κόμισσαν Ῥόζεν, ἣν, τὸ τελευταῖον, ἐπὶ μίαν ἡμέραν εἶχον μόνον ἀπαντήσῃ κατὰ τὰ 1868 ἐν Σπᾶ. Προσέτι δ' ἤθελον, ἐπί τινας ἡμέρας, νὰ δώσω ὀλίγην ἀναψυχὴν εἰς τὰς θυγατέρας μου, φέρων αὐτὰς ἐκτὸς τοῦ Βερολίνου. Ἀπήλθομεν λοιπὸν τὴν Κυριακήν, 21 Ἰουνίου (3 Ἰουλίου), περὶ τὰς 10 τῆς πρωΐας, καὶ εἰς τὰς 3 μ. μ. ἀφίχθημεν εἰς τὴν παραλίαν Στραλσοῦνδην, ἀπέναντι τῆς νήσου Rügen, πόλιν ἰδίως περίεργον διά τινας ἀρχαίας αὐτῆς οἰκοδομάς, μάλιστα τὸ Δημαρχεῖον, καὶ τὴν ἐκκλησίαν τῆς 17ης ἑκατονταετηρίδος, πολλὰ περιέχουσαν μεσαιωνικῆς τέχνης ἔργα. Γευματίσαντες δ' εἰς τὸ ξενοδοχεῖον Löwe, καὶ εἰς τὰ περίχωρα περιδιαβάσαντες, ἐπέβημεν ἀτμοπλοίου τῇ 10 τὸ ἑσπέρας καὶ ἀνήχθημεν, κατὰ τὰς 2 ½ μετὰ τὸ μεσονύκτιον, ἔχοντες οὐχὶ λείαν τὴν θάλασσαν, καὶ ἑπομένως οὐχὶ ἥσυχον ὕπνον.

Τῇ δ' ἐπαύριον εἰς τὰς 7 ἐγερθείς, ἀνῆλθον εἰς τὸ κατάστρωμα, καὶ ἐκεῖ, πρὸς ἔκπληξιν καὶ χαράν μου, εἶδον ἐρχόμενον πρός με καὶ τείνοντά μοι τὰς χεῖρας, Κύριον, ὃν εὐθὺς ἀνεγνώρισα ὡς τὸν ποτὲ ἐν Κωνσταντινουπόλει συνάδελφόν μου, Πρέσβυν τῆς Σουηδίας κ. d' Ehrenhof, ἐπ' ἀδείᾳ ἐπανερχόμενον, μετὰ τῆς νεωτέρας θυγατρός του, εἰς Στοκχόλμην, ὅπου ἡ πρεσβυτέρα ἦν ἔγγαμος ὑπὸ τὸ ὄνομα κυρία Βαλλεμβέργ, καὶ ἀποκατεστημένη. Εἶχον δὲ γνωρίσῃ ἀμφοτέρας, ὡς παιδία, ὅτε ἤμεθα γείτονες ἐπὶ τοῦ Βοσπόρου.

Κατήχθημεν δὲ εἰς τὰς 11 ¾ εἰς Malmö, τὸν Σουηδικὸν λιμένα, καὶ ἐκεῖ, συμπρογευθέντες, ἀπήλθομεν διὰ τοῦ σιδηρο-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

δρόμου εἰς τὰς 2.40. Καὶ ἔδυσε μὲν ὁ ἥλιος εἰς τὰς $9\ ^{3}/_{4}$, ἀλλ' ἐξηκολούθει τὸ φῶς, καὶ εἶχον ἀποφασίση ἐγὼ νὰ μὴ ἐπιδοθῶ εἰς ὕπνον, πρὶν ἢ νυκτώση τοσοῦτον, ὥστε νὰ μὴ βλέπω ν' ἀναγινώσκω. Οὕτω δὲν ἐκοιμήθην οὐδὲ στιγμήν, διότι οὐδὲ στιγμῆς σκότος εἴχομεν, μέχρις οὗ ὁ ἥλιος πάλιν ἀνέτειλε περὶ τὰς $2\ ^{1}/_{4}$. Δι' ὅλης ἑπομένως τῆς νυκτὸς ἐδυνάμην ἀκωλύτως νὰ θαυμάζω τὴν ὡραίαν φύσιν, τὴν χώραν πᾶσαν χλοάζουσαν, καὶ κεκαλυμμένην, ποῦ μὲν ὑπὸ συσκίων δασῶν, δι' ὧν διεφαίνοντο αἱ ἐρυθροβαφεῖς ξύλινοι τῶν χωρίων οἰκίαι, ποῦ δ' ὑπὸ χαριεστάτων καὶ ἀλλήλαις διαδεχομένων λιμνῶν, ἔχουσαν δὲ παραδόξως σχεδὸν πανταχοῦ εἰς τὴν ἐπίπεδον ἐπιφάνειαν γρανίτην λίθον ὁριζοντίως ἐπ' αὐτῆς ἐκτεινόμενον, οὐδόλως δὲ κωλύοντα τὴν πλουσιωτάτην βλάστησιν εἰς τὰς πολυπληθεῖς του ῥωγμάς.

Εἰς Στοκχόλμην δ' ἀφίχθημεν εἰς τὰς $7\ ^{1}/_{2}$ τὴν πρωΐαν, καί, ὑποδεχθεὶς ἡμᾶς ὁ ἤδη ὑφ' ἡμῶν τηλεγραφικῶς εἰδοποιηθεὶς ἀνεψιός μου Γεώργιος (Ῥόζεν), μᾶς ἔφερε καὶ κατελύσαμεν εἰς τὸ Grand Hôtel, κείμενον ἀκριβῶς ἀπέναντι τῶν Ἀνακτόρων.

Ἅμα δ' ἐλάβομεν κατοχὴν τῶν δοθέντων ἡμῖν τριῶν λαμπρῶν δωματίων, ἐσπεύσαμεν πρὸς τὴν ἀδελφήν μου, ἥτις, ἐκ τῆς οἰκίας της, εἶχε διὰ τό θέρος μεταβῆ εἰς μικρὸν παραποτάμιον καὶ πρόσγειον κατοικίαν ἐπὶ τοῦ χείλους ἑνὸς τῶν πολλῶν τὴν πόλιν διασχιζόντων αὐλάκων. κατὰ τὴν θέσιν Skepelholm, ἐπιβλέπουσαν μίαν τῶν μᾶλλον ἐν χρήσει ἀποβαθρῶν καὶ πρὸ ταύτης νησίδιον γραφικώτατον. Τὴν εὕρομεν δ' ἐπὶ μακρᾶς ἕδρας ἡπλωμένην ἀπὸ ἐτῶν, ἀδυνατοῦσαν νὰ κινηθῇ, ἰσχνὴν καὶ βαθεῖς ἔχουσαν τοὺς ὀφθαλμούς, ἀλλὰ διατηροῦσαν τὴν εὐγενῆ τοῦ πατρὸς ἡμῶν, ὃν ὡμοίαζε, φυσιογνωμίαν καὶ τοῦ πνεύματός της τὴν χάριν καὶ ζωηρότητα.

Ὁ δὲ σύζυγός της, ὁ Κόμης Ἀδὸλφ Ῥόζεν, ὁ ἄλλοτε τόσον ἀκαμάτως δραστήριος, ὁ ὀργανώσας καὶ αὐξήσας τὸ Ἑλληνικὸν ναυτικόν, δι' ἰδίων ναυπηγιῶν, πρῶτος δὲ τὴν πατρίδα του πλουτίσας διὰ σιδηροδρόμων. ἦν ἐντελῶς τυφλός, διατηρῶν δ', οὐχ ἧττον, πάντοτε τῶν τρόπων του τὴν λεπτότητα, καὶ γεροντικῶς ὁμιλητικός. Ὁ υἱός των δὲ Γεώργιος, εἶχεν ἀναπτυχθῆ εἰς ἔξοχον

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ζωγράφον, καὶ εἰ καὶ τὴν ἡλικίαν νεώτατος, ἦν ὅμως Πρόεδρος τῆς Ἀκαδημίας τῶν Καλλιτεχνῶν. Ἐπεσκέφθημεν δὲ καὶ τὸν ἀδελφὸν τοῦ γαμβροῦ μου, τὸν Κόμητα Reinhold, ὃν εἶχον γνωρίση ἄλλοτε ἐν Ἀθήναις ἐπιδημοῦντα, καὶ εὗρον αὐτὸν ἀπὸ ἑξαμηνίας κατάκοιτον. Καὶ τοιαύτη μὲν ἦν τότε τῆς φίλης ἀδελφῆς μου ἡ οἰκογένεια. Ἔκτοτε δὲ σκληρὰ εἱμαρμένη τοὺς ἀνήρπασε πάντας, πλὴν τοῦ νέου Γεωργίου.

Σταθερὸς ὁδηγὸς ἡμῶν ὢν ὁ Γεώργιος, μᾶς περιήγαγεν εἰς πάντα τὰ θέας ἄξια ἐν τῇ πόλει, καὶ μάλιστα εἰς τὸ ἀξιόλογα καλλιτεχνήματα περιέχον Μουσεῖον, τινὰ ἔργα αὐτοῦ τοῦ ἰδίου, ἐν οἷς ἦν καὶ ὡραία εἰκὼν τοῦ πατρός του, ἐπισήμως ἐκεῖ ἀνατεθεῖσα, καθ' ἣν φέρει ἐπιγραφήν, ὡς δεῖγμα ἐθνικῆς εὐγνωμοσύνης, ἕνεκα τῶν ὑπὲρ τῆς εἰσαγωγῆς τῶν σιδηροδρόμων προσπαθειῶν του. Μᾶς περιήγαγε δὲ καὶ εἰς τοὺς ὡραιοτέρους τῶν δημοσίων περιπάτων, ὡς τὸν Djur·Gärden (Thiergarten) καὶ τὸ Belveder, ὅπου ἀπηντήσαμεν καὶ ἐγνωρίσαμεν τὸν κ. Ratenotre, Πρέσβυν τῆς Γαλλίας. Ὁμοίως δ' ἐπεσκέφθημεν καὶ τὴν ***νῆσον τῶν Ἱπποτῶν***, ἐφ' ἧς ᾠκοδομημένα εἰσὶ τὰ Ἀνάκτορα, καὶ τὴν ὀπίσω αὐτῶν κειμένην τῶν ἱπποτῶν ἐκκλησίαν, περιέχουσαν τάφους Βασιλέων καὶ τὸν τοῦ Βερναδότ. Προσέτι δὲ τὴν Βουλὴν τῶν Εὐγενῶν, ἀρχαῖον καὶ ὡραῖον οἰκοδόμημα, ἔχον εἰς τοὺς τοίχους ἀναγεγραμμένους τοὺς τίτλους καὶ τὰ οἰκόσημα πασῶν τῶν εὐγενῶν οἰκογενειῶν. Μεταξὺ δὲ τῶν νεωτάτων εἴδομεν καὶ τὰ τοῦ Dixon, συζύγου τῆς Μαρίκας, θυγατρὸς τῆς ἀδελφῆς μου, ἐκ Σκωτίας καταγόμενον, εἰς ὃν πρὸ ὀλίγου εἶχε χορηγηθῆ τίτλος εὐγενείας. Ἐν δὲ τῇ μεταξὺ τῶν δύω οἰκοδομῶν ἐκτεινομένῃ πλατείᾳ ἵσταται χαλκοῦς ὁ Γουσταῦος Ἀδόλφος, οὕτως ἐστραμμένος, ὥστε φαίνεται ὅτι ἀπὸ τοῦ Βουλευτηρίου, ἐξ οὗ προήρχετο, διευθύνεται πρὸς τὴν ἐκκλησίαν, ἐν ᾗ ἔλαβε τὸ Βασιλικὸν στέμμα, καὶ εἰς τ' Ἀνάκτορα. Δι' ὡραίου δ' ἀτμοπλοίου διεπλεύσαμεν τὴν λίμνην Mälarem, μαγευτικὰς ἔχουσαν τὰς ὄχθας, κατεσπαρμένην ὑπὸ πλείστων συμφύτων νήσων, ἃς ποικίλουσι βράχοι καὶ ἀγροικίαι, καὶ προσορμισθέντες εἰς Drottningholm (τὴν βασιλικὴν νῆσον) ἐπεσκέφθην κατ' ἀρχὰς τὴν China, θαυμασίαν οἰκοδομὴν Κινε-

ζικοῦ ῥυθμοῦ, μετὰ πλήθους σινουργημάτων, προσενεχθεῖσαν τῷ 1770 ὑπὸ τοῦ Βασιλέως Ἀδόλφου Φρειδερίκου εἰς τὴν Βασίλισσαν, ὡς δῶρον ἀπροσδόκητον κατὰ τὴν ἡμέραν τῶν γενεθλίων της.

Εἶτα δέ, διαβάντες διὰ κήπων εὐρυχώρων, ἐν οἷς καὶ περίεργον εἴδομεν, οὐχὶ ᾠκοδομημένον, ἀλλὰ πεφυτευμένον θέατρον ὕπαιθρον, ἔχον τὰ προσκήνια καὶ πάσας τὰς διαιρέσεις ἐκ δένδρων θαλλόντων, ἀνήλθομεν εἰς τὴν μεγαλοπρεπῆ βασιλικὴν ἔπαυλιν, πολλὰ ἔργα τέχνης καὶ ἰδίως ζωγραφικῆς περιέχουσαν. Μία τῶν μεγίστων αὐτῆς αἰθουσῶν ἐστὶ καθιερωμένη εἰς τὰς εἰκόνας τῶν συγχρόνων Βασιλέων, καί, ἐν ἄλλοις, εἴδομεν καὶ τὰς τοῦ Ὄθωνος καὶ τῆς Ἀμαλίας.

Τὴν δ' ἐπιοῦσαν ὁ Γεώργιος μᾶς ἔφερεν εἰς τὸ ἀξιόλογον Μουσεῖον τῶν βορείων ἀρχαιοτήτων, οὗ ὁ Διευθυντὴς κ. Hildenbrand πολλὰς περιέργους ἀρχαιότητας μᾶς ἔδειξε καὶ ἐξήγησε καὶ φυλλάδια δὲ μᾶς ἔδωκε τῆς Σκανδιναυικῆς Ἀκαδημίας, ἧς ἤμην μέλος ἀντεπιστέλλον ἀπὸ τοῦ 1859. Εἶτα δὲ εἴδομεν τὸ πλουσιώτατον Δαρκωλιανὸν Ἐθνολογικὸν Μουσεῖον, σκεύη ἀρχαῖα, τάφους, πλαγγῶνας κτλ. καὶ διακονούμενον ὑπὸ νέων ὑπηρετριῶν ἐν ἀρχαίᾳ ἀναβολῇ. Συνηντήσαμεν δ' ἐκεῖ τὸν κ. Pfuel, Πρέσβυν τῆς Γερμανίας, καὶ τὸν Στρατηγὸν Stranz. Εἰς δὲ τὴν βιβλιοθήκην τοῦ μουσείου τούτου, μετὰ τῶν πολλῶν περιέργων χειρογράφων, μᾶς ἐδείχθη ἓν τοῦ Χρυσοστόμου, ἓν Ῥουμανικόν, καὶ αὐτόγραφα τοῦ Βολταίρου, τοῦ Τεγνέρ, τῆς Βρέμερ, τοῦ Καρόλου Ι΄., τοῦ Γουσταύου Γ΄. κτλ. Ἐπλεύσαμεν δ' εἶτα εἰς τὸ μεταξὺ χαριεστάτων λόφων κείμενον ἀνάκτορον τοῦ Kiriksdol, ὅπου, ἐν ἄλλοις, εἴδομεν καὶ ὡραίας εἰκόνας, ζωγραφηθείσας ὑπὸ τοῦ ἐσχάτου Βασιλέως Καρόλου Ε΄.

Κατὰ τὰς ἐλευθέρας δ' αὐτῶν στιγμὰς αἱ θυγατέρες μου, μεταβαίνουσαι εἰς Djar-Gärden ἢ εἰς ἄλλα γραφικὰ μέρη, συνεχέστατα ἐν Στοκχόλμῃ, ἐζωγράφουν ἐκεῖ εἰκόνας ἐλαιογραφικάς.

Ἦλθεν δ' εἰς ἐπίσκεψιν ἡμῶν ὁ κ. D'Ehrenhof, μετὰ τοῦ γαμβροῦ του κ. Βαλλεμβέργ καὶ τῶν κυριῶν, καί, ἀφ' οὗ τοὺς ἀντεπεσκέφθημεν, προσεκλήθημεν εἰς χορὸν καὶ συναναστροφήν των, ἥτις ἦν λίαν διακεκριμένη. Ἐχορεύθησαν δὲ καί τινες πε-

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ
Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ρίεργοι χοροὶ ἐγχώριοι. Ὅτε δὲ περὶ τὴν 1ην ἀνεχωρήσαμεν, ἤδη ὑπέφωσκεν ἡ αὐγή.

Τῇ δὲ 1)13 Ἰουλίου μετέβημεν διὰ σιδηροδρόμου εἰς Ὑψάλην, ἔνθα, ἀφιχθέντες εἰς τὰς 11 ³/₄ ἐπεσκέφθημεν τὸ περίφημον Πανεπιστημεῖον, μὴ ἐπαρκοῦν πλέον εἰς τὰς παρούσας ἀνάγκας, ὥστε ἐπρόκειτο νὰ κτισθῇ νέον, εἴδομεν δὲ καὶ πλεῖστα χειρόγραφα, ὧν, ὡς παρετηρήσαμεν, ἓν τῆς Νέας Γραφῆς διὰ χρυσαργύρων γραμμάτων ἐπ' ἐρυθρᾶς μεμβράνης γεγραμμένον τοῦ ε´ αἰῶνος, ἀνέγνωμεν δὲ καὶ τὴν περιγραφὴν τοῦ ἀποκεφαλισμοῦ τοῦ Βασιλέως Λουδοβίκου ΙΣΤ´ καὶ τῆς Βασιλίσσης ἐν ἐφημερίδι τῆς ἡμέρας ἐκείνης.

Εἶτα δὲ μετέβημεν εἰς τὴν Μητρόπολιν, κεκοσμημένην δι' ἀρχαίων τοιχογραφιῶν, καὶ ἐγκλείουσαν τάφους παλαιῶν Βασιλέων, τοῦ Ἑρρίκου, τοῦ Ἰακώβου, τοῦ Γουσταύου Βάζα, καὶ ἐπεσκέφθημεν τὸν βοτανικὸν κῆπον, τὸν λεγόμενον τοῦ Λινναίου, ἔχοντα βοτανικὸν μουσεῖον κατάκοσμον, καὶ ἐν ἄλλοις, περιέχον ὡραίαν προτομὴν τοῦ πατρὸς τῆς βοτανικῆς ἐν τοῖς νεωτέροις χρόνοις.

Εἰς τὴν ἐπιστροφὴν δ' ἡμῶν παρευρέθημεν ἐφ' ἁμάξης, εἰς ἱππικὸν θέαμα, ὅ, μετ' ἀξιωματικῶν καὶ ἄλλων κυρίων καὶ κυριῶν ἔδιδεν, ἐν μέρει καὶ πρὸς δεξίωσιν ἡμῶν, ἡ κυρία Wallemberg, αὐτὴ ἐπιβαίνουσα ὡραίου ἵππου, ὃν εἶχε ποτὲ τῇ δωρήσῃ ὁ Σουλτάνος.

Πλὴν τούτου δὲ μετέβημεν δι' ἀτμοπλοίου, θαυμαστὰς νήσους καὶ ὄχθας παραπλέοντες, καὶ εἰς τὸ τρεῖς ὥρας ἀπέχον Gripsholm φρούριον καὶ κατοικίαν τοῦ Γουσταύου Ἀδόλφου, εἰς ὃ εἴδομεν περὶ τὰς δισχιλίας εἰκόνας, ἐγκατατεθειμένας, καὶ Θέατρον Γουσταύου τοῦ Γ´ καὶ τὰς ἀπαισίους φυλακὰς Ἑρρίκου τοῦ ΙΣΤ καὶ Ἰακώβου τοῦ Γ´.

Τέλος δὲ τῇ 4)16 Ἰουλίου ἀπεχαιρετίσαμεν τὴν φιλτάτην μου ἀδελφὴν καὶ τὸν σύζυγόν της, οὓς ἐπρόκειτο πλέον νὰ μὴ ἴδωμεν ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἀπήλθομεν εἰς Malmö, ὅθεν προυτιθέμεθα νὰ ἐπιστρέψωμεν διὰ Κοπεγχάγης, ἀλλὰ τὴν τελευταίαν στιγμὴν ἀπετράπημεν, ἰδίως ὑπὸ τοῦ Reinhold Rosen, εἰπόντος ἡμῖν,

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ὅτε τὸν ἐπεσκέφθημεν πρὸς ἀποχαιρετισμόν, ὅτι, κατὰ πάσας τὰς ἐφημερίδας, ἐπεκράτει ἐν τῇ πρωτευούσῃ τῆς Δανίας, σφοδρὰ καὶ ἐπικίνδυνος διφθερῖτις.

Ἀλλ' ἐν Malmö ἐπληροφορήθημεν ὅτι ἡ ἐπιδημία δὲν εἶχε τὸν ἀποδιδόμενον αὐτῇ ἐπικίνδυνον χαρακτῆρα, δι' ὃ καί, ἐπιμείναντες εἰς τὸ πρῶτον ἡμῶν σχέδιον, ἐπλεύσαμεν εἰς Κοπεγχάγην, ὅπου ἀφίχθημεν μετὰ 1 ½ ὥραν· ἀλλ' ἕνεκα προκειμένων ἱπποδρομείων, τοσαύτη ἦν ἡ ἐν τῇ πόλει συρροή, ὥστε κατάλυμα δὲν εὕρομεν ἐν καλῷ ξενοδοχείῳ, καὶ ἐμείναμεν, τὴν ἡμέραν ἐκείνην (5)17 Ἰουλίου) ἐν ἀθλίῳ τινι καταγωγείῳ Kronprindiessin Lovis καλουμένῳ.

Τῇ δ' ἑπομένῃ μᾶς ἐδόθησαν δωμάτια εἰς τὸ Ξενοδοχεῖον τῆς Ἀγγλίας, ὅπου εἶχον ἐγὼ καὶ πρὶν καταλύσῃ καὶ ἐν ᾧ εὗρον κατοικοῦντα καὶ τὸν Πρέσβυν τῆς Γερμανίας μετὰ τῶν θυγατέρων του, οἵτινες φιλοφρενέστατα μᾶς ὑπεδέχθησαν, μᾶς προσεκάλεσαν εἰς γεῦμα, καὶ μᾶς συνώδευσαν εἰς τὸν περίπατον ἐπὶ τοῦ φρουρίου καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ τῆς καλουμένης Lange Linie. Ὡδήγησα δὲ καὶ ἐγὼ τὰς θυγατέρας μου ταύτην τὴν ἡμέραν καὶ τὴν ἐπιοῦσαν εἰς τὸ Μουσεῖον τοῦ Θορβάλσεν, εἰς τοῦ κ. Σποννὲκ καὶ τὴν ἑσπέραν εἰς τὸ ἐξαίσιον κοινὸν περίπατον, τὸ Τίβολι, κατὰ τὴν ὥραν ταύτην τοῦ χρόνου ὄντα εἰς τὴν ἀκμήν του, καὶ ὅπου, ἀντὶ ἡμισείας δραχμῆς, ὁ εἰσιὼν βλέπει παντοῖα θεάματα, ἀπὸ τοῦ ὑπαίθρου θεάτρου μέχρι τοῦ εἰς πειθαρχίαν ἠσκημένου ψύλλου.

Τῇ δ' ἐπιούσῃ συνεπεσκέφθημεν τὴν κυρίαν Πίου, ἣν εὕρομεν ἐν τῷ κηπαρίῳ της μετὰ τριῶν ὡραιοτάτων μικρῶν παιδίων εἰς τὰ χώματα κυλιομένων. Ἦν δ' ἡ ἰδία νέα γυνὴ ἀγχινουστάτη καὶ παράδοξος. Ἐν ἄλλοις μᾶς διηγήθη ὅτι, ὅτε κατῴκει ἐν Ἀθήναις εἰς τ' Ἀνάκτορα μετὰ τοῦ πατρός της, καὶ Ἀντιβασιλέως, ὁ τότε ἀνήλικος ἔτι Βασιλεὺς Γεώργιος, δὲν τὴν ἠγάπα διόλου. Ἐρωτήσαντός μου δὲ διατί, ἀπεκρίθη:

— «Πρῶτον διότι ἤμην ἄσχημος» (ὅπερ ἦτον ἀληθές), καὶ «δεύτερον διότι μ' ἐνόμιζε πνευματώδη καὶ σαρκαστικήν».

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ